

OUR LIFE

РІК II Ч. 3 ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., БЕРЕЗЕНЬ, 1945 ЦІНА 15 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., MARCH 1945 VOL. II No. 3

Двацятьлітній Ювілей СУА. 1925-1945

Дороті Томсон про Мову Емігрантів

На сторінках магазину "Лейдіс Гом Джорнал" Дороті Томсон, одна з найбільш у нас популярних журналісток, викладчиць і радіових коментаторок, порушує питання можливостей, які отворяться перед Американцями -- зокрема перед молодим американським поколінням після цієї війни.

До цього часу Америка була краєм, до якого усі приїздили, чи радше припливали. Після цієї війни буде противно: це Американці стануть народом, який буде безупинно подорожувати, покидаючи рідний край на довший чи коротший час. Станеться це з такої причини, що Америка буде власницею найбільшої у світі торговельної флоти, як теж ніодин нарід не випередить її у розбудові летунства. А ці два і ряд інших, зв'язаних з ними занять, заставляють велику частину Американців до відвідин та пробувань чужих країв.

Такий стан принесе різні зміни в нутрі краю, а у першу чергу зміни у вихованні молоді. Бо їй треба буде систематично приготувати до таких мандрівок по далеких морях і континентах, щоб усюди вона могла почувати себе смілою та незалежною. Треба буде ту молодь виховати так, щоб вона могла по цілому світу, у контакті з чужими народами та расами, розносити ці ідеї, якими розквітає американське життя.

"За останніх сто літ" — пише Дороті Томсон — "мільони Американців, які прибули до нашого краю із знанням чужих мов — швидко і систематично це знання занедбували, щоб стати Американцями по мові. Але їх нащадки будуть мусіти вчитися знову цих мов, і в додатку ще інших. В найближчих п'ятидесяти літах не буде між цими, що покінчили гайскул, таких, які не володіли б бездоганно принайменше одною чужою мовою".

Стільки Дороті Томсон пише про цю справу. Але це досить, щоб заохотити теж і кожну українську маму вчити дітей мови своїх предків. Коли вже не з самої пошани та любови до України — то принайменше для практичних цілей: щоб у дитини розвинути таланти до чужих мов. Бо найлекше досягти це тоді, коли від ранніх літ приучувати дитину говорити більш, як одною мовою.

Як бачимо з опінії передової одиниці — такий таланти буде дуже потрібний у післявоєнній Америці.

ВІД РЕДАКЦІЇ

— Починаючи від цього числа, "Наше Життя" буде містити постійні дописи панни Мелянії Мильянович, на англійській мові і на теми, які зацікавили нашу жіночу молодь.

Маємо надію, що зробивши цей початок, Центральна СУА вже у швидшому темпі подбає про це, щоб розширити англійський матеріал величини правильної сторінки. У першому році життя нашого журналу появилася вправді кілька цінних дописей на англійській мові, як наприклад пані Макогін, Борецької, Гамбаль та других. Але поза цим англійський матеріал — принагідно добуваний — у загальному не дорівнював цілому стандарту газети з причини недостатці постійної кореспонденції.

Тому маємо надію, що повзявши на останніх річних зборах ухвалу про поліпшення матеріалу "Нашого Життя" — Головний Відділ швидко візьметься за повну її реалізацію.

Бо коли хочемо приєднати для СУА провідну, освічену верству нашого молодого жіноцтва — найкращою дорогою до цього є співпраця з старшою генерацією на сторінках власного жіночого журналу.

Та дати у "Нашому Житті"

З Жіночих Досягів

Ольга Лепкова притягнула велике число української і чужої публіки на свій концерт дня 10. лютого ц. р. в Нью Йорку. Музичний критик Нью Йорк Таймсу, до цього відомий у мистецьких кругах з дуже гострої оцінки концертантів — дав нашій артистці гарну та прихильну критику її концерту. Підчеркує велику музикальність співачки, красу голосу та заповідає дальші її успіхи.

Погруддя Сузанни Б. Ентоні стане поруч вісьмох славних Американок минувшини у "Голоф Фейм" ньюйорського університету. Проголошуючи це, губернатор Дюї підкреслив, у яких тяжких обставинах та з яким завзяттям промощувала Сузанна Б. Ентоні дорогу до своїх ідей. "Калюмнії та найпідліші оскаржування кидали самі жінки під її ноги, щоб лиш спинити її працю. А вона вперто і послідовно йшла вперед, задівлена у візію права та свободи для своїх посестер".

Американська Федерація Праці вибрала Мейду Стюарт Спрінгер, як свою репрезентантку, що виїде до Англії на конференцію з представницями англійського жіноцтва, затруненого у воєнній індустрії. Вона є першою Муриною, якій Федерація Праці повірила якунебудь заграничну місію.

Два мільони доларів майна оставила Еліс МекДюгел з Нью Йорку, розвинувши з капіталу

англійську частину у вигляді, який притягнувби до себе нашу молодь — це у першу чергу збільшити фінансовий обов'язок організації. Тому пригадуємо усім, кому лежить на серці розвій нашої жіночої преси:

При кожній нагоді збирайте на пресовий фонд "Нашого Життя". Це під сучасну пору одинокий часопис вільної української жінки у цілому світі, і тому він має завдання, які сягають у дальшу будучність і на дальші покоління.

38. дол. великий ресторанный бизнес. Почала з цього, що 40 літ цьому з прибок паленої кави робила мішанку, яка швидко зеднувала собі аматорів. Зернята кави мішала та молола власними руками, і власноручно доставчала пачки з нею своїм відборцям. Широко відома у бизнесових кругах, була теж популярною викладчицею та авторкою. Померла у 77. році життя.

Анастасія Г. Біловус з Детройту видала друком оповідання "Катруся", друковане передше у джерзиситській "Свободі". Книжка є вислідом співпраці з Ол. Луговим, який її редагував та підготував до друку, а тема оповідання, це турецькі наїзди на Україну.

Зберігає українські традиції у громаді 26. відділ СУА в Детройті. "Шедрий Вечір", що заходом відділу відбувся в Українській Хаті, заповнив її по береги, приносячи приходу звиж 400 дол. на будову випочинкової домівки для американських ветеранів українського роду.

Ідея для будови такої домівки теж вийшла від 26. відділу С. У. А.

Сорок нових передплат "Нашого Життя" прийшло у одному місяці, розпочинаючи щасливо новий рік для журналу. Побіч цього приходять точно відновлення тих передплат, які вигасають. Усе разом свідчить про великий успіх "Нашого Життя та його потребу у громадянстві.

ПОМЕРЛА ПІОНІРКА ЖІНОЧОГО РУХУ В АМЕРИЦІ

У 97. році життя в Детройті, померла дня 8. лютого ц. року Емма Факс, одна з останніх ще живучих піонерок жіночого руху в Америці. У громадянській праці учениця Елисавети Стантон та Сузанни Б. Ентоні. Працювала в Детройті над організуванням жіноцтва та довела до оснування Федерації Жіночих (Продовження на Стороні 8-ій)

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий Орган Союзу Українок Америки виходить 1 кожного місяця.

Клявдія Олесницька, головна редакторка.

Меланія Миланович, кореспондентка в англійській мові.

Українські статті й дописи посилати до редакторки, англійські до кореспондентки.

Оголошення, передплати посилати до Централі, 866 Н. 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата в Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Official Organ of the Ukrainian National Women's League of America, Inc. — Published on the first of every month. 866 North 7th Street, Philadelphia, 23, Pa.

Editor Mrs. Claudia Olesnicky, 151 East 81st St., New York City.

Staff Correspondent Miss Mildred Milanowich, 151 Hopkins Ave., Jersey City 6, N. J.

Send articles in Ukrainian to the Editor, in English to the Staff Correspondent.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Advertising rates furnished upon application. Business communications, subscriptions, and advertisements are to be sent to the Administration Office, 866 N. 7th St., Philadelphia, 23, Pa.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

У Шевченкові Роковини

(3 промови на Шевченківським Святі Об'єднаних Організацій Нью Йорку)

Ще одні Шевченкові роковини святкуємо, як на поетовій рідній Україні далі шаліє воєнний буревій. І подає нещасна Україна у цій війні на цей мячик, що нею грається дівора: кидає одне до другого, копає, видирає собі з рук пробуючи сил — поки не змучиться, або мяч не трісне. Лиш що цей мяч — це живий нарід та жива земля!

Один від другого ворог України з рук собі її видирає. А ще й третій з боку підносить голос та кричить, лементує, щоб і його до цієї дерні допустити. І байдуже кожному, що сам власник цієї землі, український нарід в міжчасі вигибає: на азійських засланнях, невільничих роботах по нацистичних фабриках — його діти примірають голодом, костеніють з холоду.

Та це вже не перший раз у історії, молоком і медом пливуча Україна, у яку Боже Провидіння влило найбільш життєдайні соки з цілої Європи — стає висохлим, спаленим побоевищем. Татарські орди, чи модерні армії — всеодно котрі перейдуть по Україні, залишають на ній таку саму руйну, знищення та загибель.

Але тепер, у цьому відтинку історії, у якому нам доводиться жити, є серед згаріщ та цвинтарів України одно місце звідкіля для нашого народу по віки іти буде сила перетривати лихоліття та на руїні творити нове життя. Може й цього місяця теж не стало у фізичному слова значінні. Може цей хрест на канівській горі, з якої видко “лани широкі і Дніпро і кручі” теж змела з лиця землі, стерла на порох бомба чи гарматна куля. Читаємо, як хваляться, репортують, що ось-там відбудовано знищений завод, врятувався цілим колхоз, фабрика чи що інше. Але ні разу не чули ми, чи врятувалася та остала цілою Шевченкова могила на дніпровім березі. Виходить, що воно й неварте згадки.

Та чи стоїть Шевченкова могила неторкненою на цьому місці, де здвинула її вдячна рука українського народу, чи ніякий земний слід по ній не остався — остане по віки на душі цього народу знамя Шевченкових ідей. А ці ідеї не лиш такі, що мали силу темну масу кріпаків переродити у свідому, зрілу націю. Ці ідеї такі, що й цілий світ — коли справді широко і без облуди хоче після цієї війни будувати на руїні кращий лад — у Шевченкових ідеях зможе найти вказівки, як реформувати співжиття народів, як поправляти його, щоб люде не потребували що кілька десятиліть вбивати один другого та нищити свої надбання.

“Спи гетьмане поки стане правда на цім світі” — каже Шевченко у поемі “Чигирин” з вірою, що перемога цієї правди-справедливості певна, і що вона, це основа кращої майбутности. Справедливість та велике братолюб'я мусять панувати у світі, якщо не має він запастися у безодню ворожнечі, ненависти та винищення. Не самі лиш “враги та супостати” — але буде “син і буде мати і будуть люде на землі”. Люде яких болить кривда найменшого брата та безпомічної, заплаканої матері. Лиш такі люде будуть могли збудувати кращий світ та запровадити на ньому ліпший лад. Хто інший береться до цього діла

— підготовляє лиш нові війни, нещастя та нову руйну.

Графиня Юнге, приятелька Шевченка, у своїх спогадах про нього пише так: “Скільки не натерпівся поет у своєму багато-страдальному житті — його віра в люде і добро ніколи не захиталась. Ні каплі жовчі не було у його грудях!”

* * *

Шевченко — наш, з цього роду, з якого і ми вийшли. І його ідеї, це ідеї, які лягли в основу світогляду цілої української нації та відбиваються у душі кожного у якого пливе капля української крові. Даймо на це доказ: невсипущою працею над цим, щоб втерти сльози нашим братам на Україні та дати їм поміч на тяжкому шляху до вільного життя. І непохитною вірою, що встане правда.

Клявдія Олесницька.

ЗАЧАТОК УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В ДІТРОЙТІ

Більше як десять літ минуло з цього часу, як у перше на зборах філії США в Дітройті порушено справу закупки українських вишивок та мистецьких виробів музейної вартости. Але доперва поїздка по Америці бл. п. Матері Северини та улагоджувані нею з великою дбайливістю виставки українського народного мистецтва, порушили справу з місця. До цього трапилася ще особлива нагода: п-ні Анна Курило, у цьому часі голова 23. відділу США, відвідуючи у 1937 році рідню в Галичині, піднялася вишукати там зразки українського народного мистецтва та придбати їх для Дітройтської філії США. За особистою радою і помічю Матері Северини вдалося їй купити прегарні, оригінальні вишивані сорочки та інші частини народних одягів з Поділля, Покуття,

Гуцульщини та з Великої України. Усі ці речі вироблені в українській селянській хаті руками її жіноцтва — це справді зразки мистецтва, яким кожний нарід гордивсяби, коли б мав у себе.

Та на жаль, не багато наших громадян Дітройту мали нагоду оглядати та любоватися цими скарбами нашого народного мистецтва. Бо хоч Дітройтська філія США кожного року у листопаді виставляє ці речі в “Інтернешенел Сентер” — наш загал дуже мало цікавиться цими виставками. Проте чужинці не щадять слів захоплення кожного разу, як оглядають наші речі, підкреслюючи, що їм сміло належить місце в музею. Професори університетів з групами студентів відвідували виставку, намагалися пояснень та описів не щадячи слів признання та похвали нашій народній культурі.

(Продовження на Стороні 8-ій)

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC. REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912, OF “OUR LIFE” PUBLISHED MONTHLY AT PHILADELPHIA, PA., FOR MARCH 1, 1945.

State of Pennsylvania
County of Philadelphia

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid personally appeared Mrs. Helen Lototsky, who having been duly sworn according to law deposes and says that she is the business manager of “Our Life” and that the following is, to the best of her knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 411, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor and business manager are:

Publisher, The Ukrainian National Women's League of America, Inc., 86 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Managing Editor none.

Business Manager, Helen Lototsky, 866 N. 7th St., Philadelphia 23, Pa.

Editor, Claudia Olesnicky, 151 East 81st Street, New York, N. Y.

2. That the owner is: (If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding one per cent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a firm, company, or other unincorporated concern, its name and address, as well as those of each individual member, must be given.)

The Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 N. 7th St. Philadelphia 23, Pa.

3. That the known bondholders, mortgages, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: (If there are none, so state.)

None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and that affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

5. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers during the six months preceding the date shown above is

(This information is required from daily publications only).

Helen Lototsky, Business Manager.

Sworn and subscribed before me this 8th day of February, 1945.

Emil Kulchysky

My commission expires January 2, 1946

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ СУА

Адреси уряду кожного відділу на 1945 рік і виповнення квестіонаря, які ми просили вислати до Централі якнайскорше, дійшли тільки від кількох відділів. Уряднички відділів не хотять навіть завдати собі трохи труду щоб виповнити вже готовий квестіонар, який одержали враз із фінансовим звітом. Промо урядничок довше не відтягати з висилкою, бо цим утрудюете і зволікаєте роботу в Централі.

Ювілейний Дар СУА іде досить пиняво. Причина мабуть лежить в тому що уряднички не пригадують членкам про те на зборах. В другому числі "Нашого Життя" за лютець ц. р., у статтях з Централі, було подано досить ясно про те на що ці гроші будуть ужиті, хоч і перед тим ця справа була порушувана нашої газеті.

Дістаємо листи, в яких уряднички жаліються, що на зборах нема часу прочитати нічого. Невжеж не можна відложити пів години зборів на те, щоб прочитати Вісті з Централі та реферат, які друкуються особливо для інформації й добра членок СУА? Певно що можна, бо є відділи що це роблять і навіть радять, бо кажуть "збори цікавіші".

Кожний відділ дістає одно число "Нашого Життя" на те, щоб його прочитати на зборах, бодай що найважливіше, як: реферат, статтю, Вісті й реферат. Ці числа секретарка має приїсти на збори а опісля-задержати для відділу.

Спис передплатниць кожного відділу за 1944 рік, буде цими днями висланий до урядів відділів. Робимо це для вигоди урядничок, щоб знали хто вже відновив передплату на 1945 а хто ще не відновити. На зборах треба справу передплат пригадати, а то відмовиться це зробити, імя з листи зчеркнути й негайно повідомити Централю. Радіємо що до тепер відновлення передплат іде дуже добре, а до того і нових передплат надсилають як відділи як і прихильники Нашого Життя. За місяць лютець прийшло 64 нових передплат від членок і кілька зпоза організації.

Пресовий фонд на 1945 вже відділи присилають. Дякуємо їм, бо це найкращий доказ що газети нашої треба. Дякуємо й прихильникам "Нашого Життя" за датки на пресовий фонд.

Цього місяця починає писати в Нашім Житті по англійськи, Анна Меланія Миланович. В короткому часі буде вже сторінка для молоді в повнім розгоні. Матері-передплатниці, просимо нас звернути увагу ваших дочок на цю сторінку, бо для них вона пишеться. Треба теж постаратися о якнайбільший круг молодих передплатниць.

Не забуваймо що Жіночий Конгрес і Конвенція СУА будуть зібрані, як тільки уряд на це дозволить.

Централа СУА.

УКРАЇНСЬКИМ МАТЕРЯМ ЗОЛОТОЇ ЗІРКИ У ВИЯВІ СПОЧУТТЯ ВІД С. У. А.

Анна Кава

З роду Гуменюк, уродилася в селі Козина, повіт Скалат, в Західній Україні.

Приїхавши у 1912. році до Америки, два роки пізніше вийшла заміж у громаді Вунсакет, де жите по сьогодні. Виховала двох синів Івана і Ярослава, та доньку Стефанію.

Син Іван покликаний до військової служби в січні 1942. року — рік пізніше погіб героїською смертю на Паціфіку. Другий син, Ярослав, ще в 1939. році як доброволець вступив до військової служби і у нападі на Гаваї був ранений. За хоробрість дістав високі військові відзначення.

Пані Анна Кава є діяльною членкою відділу і від кількох літ входить в склад відділу як касієрка.

За уряд 29. відділу СУА:

Марія Колісник, секр.

Ксеня Копернюк

З дому Грушка, уродилася в селі Козина, повіт Скалат, на Західній Україні.

До Америки приїхала у 1913. році, а у липні 1917. року стала дружиною Мойсея Копернюка. Виховала взірцево трое дітей — дві доньки та сина Петра, який у січні 1942. року вступив до летунської служби. І у цій вірній службі для батьківщини постигла його трагічна смерть: в зимі 1944. року вертаючи з налету на Вілгелмсгафен в Німеччині у часі страшних морозів — замерз на смерть.

Ксеня Копернюк є діяльною членкою нашого відділу і через кілька літ була у контрольній комісії.

За 29. відділ СУА:

Розалія Вецал

ЯК ВЕРТАЄ ДОМІВ З ХОРИМИ НЕРВАМИ

Признаки нервового вичерпання мож подібати майже у кожного жовніра летуна, чи моряка, після битви налетів чи інших тяжких завдань військової служби. Але у більшості таке вичерпання зникає по кільканих годинах сну, принагідній розривці чи відпочинку. Молодий чоловік повертає тоді до рівноваги та забуває про це, що пережив. Піднімається нових обов'язків, виконує поручення влади — поки знову не наткнеться на щось, що надто сильно потрясе його нервами.

Але, коли таких потрясень щораз більше, чи щораз то частіші, людина стає так хворою, що нездідна виконувати дальше поручені завдання. З правила відсилають тоді такого вояка на лікування поза фронтову лінію, і нерідко забирає довгі місяці часу, щоб таку хвору людину уздоровити та повернути на фронт, чи відслати домів, звільнивши з війська. Такі випадки тяжкого нервового вичерпання тим чис-

ленніші, чим довше протягається війна, але теж щораз кращі способи лікування на них знаходять, так, що навіть найтяжчі прояви так звані "комбат фатіг" є сьогодні вилічимо.

Колиб трапилося комусь з ваших найближчих — синові, братові чи чоловікові — що він захорів з нервового вичерпання, військові лікарі та шпиталь дадуть йому напевно найкращу опіку та подбають про поворот до здоров'я.

Але навіть у нервах зовсім здорового хлопця, який приїздить домів на відпустку, рідня може завважити щось такого, чого не проявляв він передше. Це такі зміни, і то хоробливі, які вправді не є ще якоюсь заповіддю поважної недуги, але є станом ненормальним, до якого мусить довести життя у рових, тяжкому кліматі, при неправильнім сні та їді. Найспокійніший та найбільш зрівноважений хлопець — одної днини

(Продовження на Стороні 8-ій)

ПРЕСОВИЙ ФОНД С.У.А.

Впр. о. Канцлер Ф. Тарнавський, \$5.00; по \$3.50: Марія Курчик, Ева Хомів; Марія Малиновська, \$2.30; о. В. Маньбський, \$2.00; Розалія Смужинська, \$1.50; по \$1.00: Анастасія Пісдор, Розалія Вецаль, Анна Душенко, Марія Клячко, Ева Едубчишин.

ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР С. У. А.

Відділ 42 СУА Філадельфія, Па.

По \$2.00: Анна Паславська, Розалія Смужинська, Катерина Фреш; по \$1.00: Марія Дем'янк, Анна Снітинська, Франя Райковська, Стела Даньковська, Розалія Ільків, Катерина Васінська, Марія Пилух, Юлія Назур Разом \$14.30.

Відділ 48 СУА Філадельфія, Па.

По \$1.00: Катерина Кундира, Марія Грогоса, Анна Костик, Пелагія Цьвек, Марія Бабяк, Софія Куриляк, Марія Качмар, Теодозія Піндицька, Анастасія Криб, Юстина Коняк, Текля Гіт, Ева Мандро, Пелагія Владислава, Пелагія Романюк, Михайли-

на Шагала, Катерина Стебельська, Юлія Курчинська, Юстина Баран, Пелагія Світа, Анна Сутиляк, Марія Цюрило, Катерина Солодяк, Емілія Слободзьян, Тинька Грудза, Іван Клибан. Дрібними \$2.50. Разом \$27.50.

Відділ 22 СУА Джерзі Сіті, Н. Дж.

По \$1.00: Анастасія Вагнер, Ксеня Барна, Ірина Полішук, Параска Хеляк, Марія Хеляк, Софія Лисак, Анна Трент, Розалія Атаманюк, Петронеля Секрета, Ксеня Баран, Марія Феленчак, Марія Савчук. Разом \$12.00.

Юлія Шустакевич, Детройт, \$10.00; Олена Мудрик, Бруклін, \$6.00; Ева Хомів, Бронкс, \$5.00; Відділ 37 СУА Детройт, \$5.00; по \$1.00: Анастасія Рудакевич, Філадельфія, Меланія Стенге, Балтімор.

AMERICAN
RED CROSS

Проф. Микола Чубатий

Картини Минувшого України

(Продовження)

III.

Спадщина Києва-Матери Руських Городів

Ярослав Мудрий при своїй смерті поповнив помилку, що затягла на дальшій судбї староукраїнської держави. Вмираючи роздав він своїм синам кожному по одній землі наказуючи, щоб вони берегли цілості держави в той спосіб, щоб кожний завідуючи своїм уділом слухав одначе найстаршого брата, київського князя Ізяслава. Ярослав Мудрий вірив у солідарність князів, одначе не числився з тим, що цей тільки моральний звязок поодиноких земель не принесе нічого доброго. Ярослав Мудрий мимоволі причинився сам до поділу української імперії й то в саме найгірші часи.

Грізна орда Печенігів покочана Ярославом Мудрим розплилася серед української маси, одначе на її місце прибула з Азії в українські степи друга сильна орда Половців, що на протяг сто п'ятьдесять літ стала правдивою язвою української землі. В такі грізні часи пестрібно було держави під одною кріпкою рукою, щоб повести її оборону проти варварів зі сходу; а тут навпаки прийшов поділ держави на уділи. Наслідок цього був такий, що українські пограничні землі від сходу прямо упадають під тягарем оборони східних українських границь тоді, коли дальше положені землі були спокійні та обоятні на половецьку небезпеку. У них виробляється місцевий патріотизм, грізний для цілості староукраїнської держави ще й тим, що вона не була під національним оглядом чистою українською державою. На півночі та на північному заході посідала Русь-Україна території заселені неукраїнським населенням, яке ступаючи на вищий степень цивілізації виразно прямує до відокремлення в окремі нації. Місцеві князі з династії Ярослава Мудрого кожен не то не спинав того процесу, але навпаки шей його попирав з надією на далеких територіях створити для свого роду самостійну державу.

Початок московського народу

Староукраїнська київська держава називалась Руською Державою або Руською Землею. Її державним знаком був тризуб, який то державний знак стрічаємо вже на монетах Володимира Великого, батька Ярослава Мудрого. Назва Руська Держава пішла від старої назви України-Русь. У прастарі часи Русю звалися тільки ме-

шканці околиці Києва, але згодом ця назва поширюється на цілу землю українського народу. В той спосіб Русю була Київщина, Русю була Чернігівщина, Волинь, Галичина, одначе Русю не був Суздаль, не був Русю Смоленск, не був Русю північний або Великий Новгород. Ці останні землі належали до Руси, хоч самц Русю не були. В 12-тім столітті коли хто їхав з Києва чи Чернігова до Суздаля чи Смоленська то казали: Поїхав з Руси до Суздаля, Смоленська чи до Новгорода. В цім способі говорення крилося значіння, що північні та північнозахідні землі Руської або Української Держави не були національно українськими або руськими. Руськими вони були тільки о стільки, о скільки належали до Руси. Це була подібна справа як недавно зі західною Україною, що належала до Польщі. Польською вона не була в значінню національним, але в значінню політичним кожен говорив, що це частина України під Польщею.

Тепер по смерті Ярослава Мудрого ці національно неукраїнські та иеруські землі як суздальська земля, смоленська, новгородська, половецька та другі стали скоро відокремлюватися від Києва та перемінитися у самостійні держави, хоч тамошні князі походили з роду Ярослава Мудрого. Найякіше став відокремлюватися від Києва Суздаль на землях нинішнього московського народу. Населення там було в більшості несловянське, домішка пануючої верстви славян була невелика. Тому населення там не брало участі в державних справах демократичним ладом як в Україні. Влада князя стає там абсолютною, що дає силу та розріст новій державі. Вже внук Ярослава Мудрого князь Юрій Довгорукий так далеко йшов у сепаратистичних задумах, що звернувся до царгородського патріярха з проханням, щоб церква суздальської землі була незалежна від київського митрополита та щоб там настановив патріярх окремого митрополита. Патріярх відмовив цему проханням, але син Юрія Андрій Боголюбський оснував нову столицю Володимир над Клязмою. Щоб її вивисшити понад старий Київ, „Матір Руських Городів” наїхав він на Київ (1167), його в страшний спосіб зрабував, забираючи все, що було цінне, до своєї нової столиці Володимира над Клязмою. Володимир над Клязвою став столицею цієї нової держави на сто-

п'ятьдесять літ, аж по початок 14-го століття, коли-то столицею стала Москва.

Початок білоруського народу

На північному заході пограниччями староукраїнської держави були землі довкола головних міст Минська, Полоцька та других. Господарсько ці міста тяготіли вже до балтійського моря; Полоцьк навіть мав долре получення водне з Балтиком, тому став торговельним осередком, що торгував з Данією, Німеччиною та Швецією. Людність в тих околицях була словянська, але говорила мовою дещо окремою від української мови. В тих купецьких містах цвила самоуправа міщан; влада князя була невелика, а міста ці мали характер напів республіканський та демократичний. По смерті Ярослава Мудрого ці міста в дійсности відокремлюються, хоч вони князя часто брали з Києва. Від нападів Половців та других азійських орд не терпіли, бо лежали далеко від них, тому їх заінтересування Києвом слабне і на тих землях витворюється окремих нарід Білорусинів.

На півночі межі землями московськими та білоруськими лежало місто Новгород Великий немов друга північна столиця староукраїнської київської держави, великий торговельний осередок. Українців, що прибували з полудня, жило там багато, хоч доколичне населення не було українське, але словянське посередне між Білорусинами, Москалями та Українцями. Не маючи заінтересування в боротьбі зі степовими ордами Новгород теж відокремився від Києва та перемінився в купецьку республіку. В державних справах в Новгороді скликали народ на віче вічевим дзвоном. Місто це багатіло та стало столицею знов окремої північно-європейської держави. Купці новгородські були підприємливі, запускалися в далекі подорожі через північну Європу, Сибір і ще дальше. Новгородські купці в половині 15-го століття дійшли аж на Аляску, нинішню американську посілість, біля 50 літ скорше, як Христофор Колумб відкрив Америку. Московська держава зазрим оком дивилася на світлість, багатство та цивілізацію Новгороду. Нестерпимим був теж для Москви республіканський та демократичний лад Новгороду Великого, тому в другій половині 15-го століття московський цар наїхав на Новгород за посадниці Марти

Борецької, добув місто та його влучив до Московщини скасувавши демократичний лад. Новгород та околиця згодом змосковщилися і нині є частиною території московського народу.

Лицарська доба старої України

Відокремлення земель московських, білоруських і Новгороду Великого від Києва сильно ослабило староукраїнську державу й так ослаблювану колотнечами поміж князями за кращі уділи. Тому українські літописці, українські літературні твори як виразники почувань українського народу зі щирою вдячністю згадують князів, що життя своє посвячували на оборону рідної землі, на боротьбу з Половцями.

Найбільшу популярність добув собі внук Ярослава Мудрого київський князь Володимир Мономах (помер 1125). Йому удалося наново зібрати під своєю владою біля три четвертини України та повести успішну боротьбу з Половцями. Їх силу зломив він на 50 літ. В українській історії він знаний як високо освічений князь та автор деяких творів.

По знищенню Києва суздальським князем Андрієм Боголюбським знов Половці набрали відваги та стали нападати на українські землі. До боротьби з варварами пірвався молодий князь Ігор Святославич з чернігівської землі. Щасливим войовником він не був, але славу добув собі. Його невдалу виправу на Половців змалював оден із учасників виправи у прекраснім творі „Слово про Полк Ігоря”, який вважається одним з найкращих творів староруського письменства. З цього твору, бе горячий патріотизм автора, який сам готов голову положити за „руську землю”, тому кличе він всіх князів Ярославого роду стати солідарно в обороні Києва-Матери Руських Городів та не дати невірним знищити України. Голос одначе не мав відгомону, тому Київ став підупадати з дня на день, а ціле культурне та політичне життя українського народу переноситься дальше на захід, на Західну Україну, де було спокійніше та безпечніше. Тут росте в силу західно-українська держава як забороло української цивілізації, яким Київ вже не міг бути з огляду на нищення його варварами та суздальцями. В міру того як підупадає Київ росте Галич, столиця Західно-Української Держави.

(Продовження буде)

WELCOME!

Introducing **Miss Mildred Milanowich** the new staff correspondent of "Our Life," we bid her a hearty welcome.

Miss Milanowich is not a newcomer in the field of journalism, having contributed in recent years, many interesting articles to the "Ukrainian Weekly." She is also known for her work, as an interpreter and promoter of Ukrainian Folk Art Exhibits. Her most recent arrangement of the Ukrainian booth at the Madison Square Garden Exhibit in New York City, won her praise for the most artistic booth at the Exhibit.

Miss Milanowich is most anxious to hear from our young women, who desire to write articles, or to contribute in some way to the furtherance of Ukrainian culture and education.

Please note the address: 151 Hopkins Ave., Jersey City 6, N. J., and write to her at your earliest opportunity.

Headquarters of Ukrainian National Women's League of America, Inc.

"UKRAINIAN WEDDING"

Recently I attended a stage version of a Ukrainian Wedding which was sponsored by the Ukrainian Women's Democratic Club of Jersey City. The performance was under the direction of Mrs. Anna Bodak of Brooklyn, N. Y., who also played the role of mother. The cast was composed of an all-amateur group and in spite of this fact they put on a fine show.

My parents often described the affairs and weddings they knew in their country, but never did I realize how different and how much there was to it. There was always much singing, dancing and merry-making in general, with the folks more carefree, probably because of the simple life that they led. They seemed to get all their joy out of attending these affairs, which are quite different from the weddings we know in this country. All the customs they knew and carried out had some significance.

Usually the folks would start preparing a week in advance for the wedding which would probably last a whole week. Many little things that I did not know about, I saw during this performance, which was very realistic for I saw a few women shed some tears. It probably brought back

memories of the days they once knew.

This show was a treat to see, not only for a person like me — born in America, but also for the old timers. It acquainted me with some of the customs my folks know and at the same time it brought back beautiful memories to the folks who came from the other side.

Katherine Klapko Wagner.

NEWS AND NOTES

Polynack to sing at Shamokin

Miss Mary Polynack is to sing on March 11th at Shamokin, Pa.; and will include in her program compositions by Handel, an aria from "La Traviata," the Czardas from Die Fledermaus and a series of English and Ukrainian songs, the latter by Hayvoronsky.

Sheptitsky Memorial Concert in New York

Olga Pavlova

Miss Olga Pavlova, soprano from Winnipeg, Canada, who has appeared as a star of the Canadian Network and of WBZ in Boston, will be soloist at a concert in memory of Metropolitan Sheptitsky, sponsored by the Basilian Fathers of New York's St. George Parish. The concert to be given on March 25th, at Webster Hall, will have Donna Grescoe, young prodigy, who is also from Canada and is now studying with Piastro, as violin soloist. Choir selections at this concert will be sung by the large St. George's Choir, which, under the leadership of Prof. Theodore Onufryk, is well-known for its fine discipline and harmony. Although very much saddened by the loss of over 35 boys of his choir to the Armed Forces, the most recent one being his bass soloist, Mr. Onufryk has trained an entirely new group of young boys to continue to uphold the fine tradition of the choir by memorizing their parts for concert appearances. This enables their leader to bring out the delicate nuances of a selection and makes listening to them a treat.

Mrs. A. Bodak's Hobby Gains New Followers

Interest among young New

IN TOWN HALL SUCCESS

(By Mildred Milanowicz)

February 10th witnessed another success, this time at Town Hall, in the second New York recital of Olga Lepkova, Ukrainian mezzo-soprano.

Showing individualism in the arrangement of her program, Miss Lepkova included in her recital, songs and arias from the compositions of Stradella, Ponicelli, Verdi, Mozart, Schubert, R. Strauss, Paderewski, Tschai-kowsky, Malotte, Hageman, Mrs. H. H. A. Beach, Hayvoronsky, Rudnitsky, Bohuslawsky, Kolessa and Chyshko, all sung in the original language of their composition.

Her first recital at Times Hall had aroused the interest and admiration of critical New York music lovers enough to assure the artist a well-filled audience at the Town Hall appearance.

Still remembering the stream of congratulatory well-wishers that kept filing past Miss Lepkova at the conclusion of her first concert, her many friends were pleased to see the circle augmented this year by many notable of the music world and of society. Remembering too, the charming picture she made at the last concert, the present audience appreciatively applauded their second sight of the singer. Poised and sophisticated, Miss Lepkova appeared in a slim-sheathed gown of her own creation. Of white lame, low-necked, long-sleeved and slit at the hem, the utter simplicity of the gown was highlighted by touches of aqua in the flower at the waist and in the jeweled necklace and earrings. We watched with glowing pride, as Miss Lepkova advanced with quiet dignity to the center of the stage, nod to Frank Chatterton, her accompanist and begin singing the aria "Pieta, Signore," by Stradella.

We Ukrainians have developed a sincere admiration and affection for this charming representative of our people, who in six short years since her coming to this country, has succeeded in braving the difficulties of gaining musical recognition. Competing in a field occupied almost exclusively by sopranos, this mezzo-

Yorkers attending the recent Ukrainian Exhibit at Madison Square Garden, in the art of decorating Ukrainian Easter eggs was very lively. It prompted Miss Luba Kowalska to plan an evening of instruction in this art, to keep alive the lovely Ukrainian custom. Invitations have already been issued for this evening to be in mid-March. Daughter of Rev. O. Kowalsky of Ramey, Pa., Miss Kowalska is at present studying at the Juilliard School of Music.

voiced artist has won praise from

the most exacting critics. One critic of the New York Times, praised Miss Lepkova's Town Hall performance as showing her "inherent musicianship and refinement." Her voice he acknowledged to be "a fine, natural one of pure, sweet quality through its ample range."

"It is essentially lyric" he went on, "and was most successfully employed in songs like Paderewski's 'Tears' or Tschai-kowsky's 'Be Silent, My Beloved.' In music of this introspective type, Miss Lepkova proved particularly expressive. There was fine promise in this singing, despite any shortcomings, not only because of the lovely timbre of the voice, but also because of the musical feeling and sensitiveness with which it was projected."

Unstinted and prolonged applause marked the end of each portion of Miss Lepkova's program and the close of the concert found the artist complying again and again to the demands of the audience for more encores.

It was on the curtained stage, now transformed into a flowering bower by the offerings of her friends and admirers, that the artist received the congratulations of the long line of old and newly-made friends. In the low hum of the pleasantly milling crowd, there could be detected conversations in Ukrainian, German, Russian, Polish, English and Italian. Here it was too, that many of the attending young Ukrainian singers swamped Miss Lepkova with questions concerning her Ukrainian songs, many of them expressing their belief that this group of songs would receive special praise from the critics. These young singers were keenly disappointed when no mention of the songs was made by the critics. Mostly for their sake and for the sake of many readers of the criticisms, we decided to learn Miss Lepkova's views on this matter. She has been gaining a reputation as a staunch friend of Ukrainian youth and certainly upheld it in the interview she granted exclusively to "Our Life."

Miss Lepkova received us graciously in her lovely home on Central Park West, a few days after her concert. The modern decor of her home seems to suit her personality and the color-scheme of fuchsia, chartreuse and beige complementing the bleached-mahogany furniture furnishes a lovely setting for the fair-haired artist. Quickly she made us feel at home and flattered us by asking our opinions on her recital.

The talk turned to the Ukrainian songs. Yes, Miss Lepkova personally felt, as the audience did, that she did exceedingly well with her Ukrainian songs. They possessed full musical worth, had

(Continued on Page 8)

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

**ВАЙТСТОН, Н. Й. 43. ВІД.
С. У. А.**

Річні збори нашого відділу відбулися дня 2. січня ц. р. в приязності усіх членок. Після прочитання протоколу попередних зборів забрала слово голова. СУА п. Лотоцька, вияснюючи у півгодинному рефераті наші завдання. Членки були дуже раді з її приязності та дякували за це, що не жаліла труду загостити на збори.

З каси відділу роздано у минулому році 50 дол. на річні громадянські цілі. Уряд остався цей сам на рік 1945, а саме П. Бринь председателька; п. Чолій заступниця; п. Деревляна секретарка і п. Баран касієрка.

А. Деревляна

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Річні збори 48. відділу СУА ім. Ольги Кобилянської відбулися 31. грудня 1944. Председателькою зборів вибрано п. П. Романюк, яка по черзі покликувала урядові до складання звітів з річної діяльності. Після цього вибрано новий відділ у такому складі: Емілія Слободзян председателька, Пелагія Романюк заст. председат. Пелягія Владика, секретарка, Ева Мандро, заст. секр., Софія Куриляк, касієрка, Катерина Кундира, заст. секр.

Після зборів членки засіли до перекуски, яку попередила спільна молитва та многоліття для уступившого і нового відділу. Гостина, переплітана численними промовами, покінчилась на зазив п. Марії Бабяк, збіркою, яка принесла 27 дол. 50 цнт. на Ювілейний Дар СУА.

Ева Мандро, секр.

Річні Збори Жін. Дем. Клубу, відділ 22 СУА Джерзі Ситі, Н. Дж.

Наш відділ відбув свої збори річні дня 28-го січня, 1945. при поважному числі членок. Председателька п. А. Вагнер отворила збори молитвою, після чого прочитано програму зборів, і звіт з представлення, яке відбулось 14-го січня 1945. при участі Амаг. Кружка з Бруклина. По справозданні члени клубу висказували своє вдоволення з представлення, і просили уряд ще раз подякувати бруклінським аматорам, під проводом п-ні Анни Бодак за це, що не жаліли часу ні труду, а на запрошення нашого відділу приїхали і відіграли прекрасне сільське весілля, пригадуючи нам про рідний край і обичай,

усе без жадної заплати.

Після цього приступлено до найважливішої точки програми, а саме справи Ювілею С.У.А. Председателька Вагнер піддала думку, як найкраще відсвяткувати в нашій відділі наш Ювілей і вшанувати нашу найбільшу Жіночу Організацію на імміграції. По довгих нарадах рішено дати концерт в місяці травні, і запросити голову С.У.А. п-ню Олену Лотоцьку з промовою, а кожна членкиня святкуючи цей ювілей зокрема, щоб від себе зложила ювілейний дар. На таке візвання негайно зложили від себе по доларові дванадцять членок а оставші обіцяли це зробити на наступних зборах.

Також зібрано 5 нових передплат Нашого Життя на 1945 рік.

По вичерпанню цих точок, приступлено до річних зборів. На председательку зборів вибрано п-ню Е. Угорчак, секретарювала п. Дмитрів. Звіти уступаючого уряду виказали гарну працю, яка велася для Америк. Червоного Хреста, Вор Фонд, продажі бондів. Крім цього уладжено вигравку бонду в Клубі, Свячене, День Батька і спільну вечеру, Службу Божу за наших синів-воєнків, Парастас за погибших героїв, і т. д. Відділ зложив жертви на українську церкву, школу українські установи в Стемфорді, Конн., на жіночу пресу, фонд організаційний СУА., Червоний Хрест, Вор Фонд. Членки збирали на листу для Українського Американського Допомогового Комітету, як теж відділ став його членом.

По звітах председателька Угорчак подякувала уступаючому урядові за щирю працю та попросила членок дати урядові вотум довіря. Після ухвали, на внесок п-ні Розалії Атаманюк вибрано цей сам уряд через аклямацію, при загальному вдоволенні та рясних оплесках.

П-ні Вагнер подякувала за довіря до неї і до її співробітниць та перебрала урядовання, зазначуючи, що згода і любов в уряді і між членками збагачує організацію. Згідна праця заохочує других ставати в ряди організації і тому минулого року майже на кожних зборах вписувались до відділу нові членки.

По зборах відбулася спільна вечеря, прилагоджена членками у честь п-ні Е. Угорчак, яка вибралась з Джерзі Ситі на провінцію. При гарно прибраних столах і смачній вечері членки висказували свій жаль, що наш Клуб тратить одну з найдавніших членок. П-ні Ваг-

нер в імени клубу передала п. Угорчак, щиро зворушеній несподіванкою гарний дарунок і побажала всего найкращого на новому господарстві.

По відспіванню для п-ні Угорчак "Многая Літа" членки розійшлись вдоволені домі.

Склад уряду: предс. А. Вагнер, заступ. Ю. Шмайжа, секр. М. Дячик Меканен, касієрка К. Барна, Контр. Ком. пп. Угорчак, Шимон, Тесаравська Трент.

Членка від. 22.

ДЕТРОЙТ, МІШ.

Річний звіт 23 від. СУА

Річні збори відділу відбулися дня 21. січня. Звіти урядничок виказали, що відділ відбув у році шість мітингів, два "бінга", один прощальний вечерок для членки відділу, День Матері, та спільно з двома іншими відділами Святий Вечір. При цьому відділ брав живу участь у всіх підприємствах, які давала Філія СУА та Федерация.

Приходу у році було 288. дол., з чого приділено: \$83.50 на пресовий фонд "Нашого Життя"; \$20.00 на Дім Старців в Слосбург; \$20.00 на дім українських воєнків; на ювілейні книжки \$5.00; на квіти для хорих членок \$7.23; на вінок для помершої членки \$7.50 — врешті на дрібніші видатки, як за оплату домівки, вкладки до Централі і т. д.

Уряд відділу на 1945. рік: Марія Ясінська — голова; М. Форись — заст. гол.; Ксеня Ващук — рек. секр.; М. Слупецька — фін. секр.; Евдокія Кахній — касієрка; делегатки до Федерация: Дора Сеньків і Марія Попович. Контроля: Марія Свистун, Марія Павушок і Дора Сеньків.

Марія Ясінська

ЧЛЕНКИНИ КЛУБУ ВОЄННИХ МАТЕРЕЙ В ШПИТАЛЯХ

Членкині Клубу Воєнних Матерей у Філадельфії, Па., відвідали Нейвел і Веллі Фордж шпиталі, через посередництво Американського Червоного Хреста, і української представниці Червоного Хреста п-ні Кульчицької.

І хоч як тяжко дістати тепер сигаретки, то Клуб Воєнних Матерей постарався про 50 картонів, як також кілька пачок цукорків і тісточок. Цего, що ми бачили, де будемо описувати, бо кожний знає, що здорові хлопці там не лежать. Тільки ті, що віддали своє здоров'я для нашого кращого завтра. П-ні Дж. М. Годес-

тон, урядничка Червоного Хреста, показала нам шпитальні ріжні приряди. На велике щастя ми здобули одного нашого воєнка, з Найставн, Івана Цимбалу. Це була дуже зворушлива хвилинка як для нас, так й для нашого воєнка. Ми не могли натішитися ним, а він нам. Не можна описати, що значило для українського воєнка, який майже три роки не говорив своєю рідною мовою, а тепер, побачивши нас, з радості не знав як зачати говорити.

Клуб Воєнних Матерей закликає всіх не забувати на будуче про працю Клубу Воєнних Матерей.

Завідателька А. Червоного Хреста, п-ні Годлстон і воєнки з обох шпиталів щиро дякували всім жертводавцям за Різдвяний дарунок.

Ірина Волянська

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІ

Пані Ю. Шустакевич, Детройт. — Допись про Зол. Ювілей Федерация піде у найближчому числі. До цього числа мусіла піти інша допись з Детройту, яка із за недостачі місця залагає від січня. Якщо Вам пані можливо було дістати знимку Емми Факс, я помістив її враз з нашою статтею. У такому випадку прошу прислати знимку просто до Філадельфії як можливо, найскорше. Щира подяка за вістку летунською поштою.

Пані А. Вагнер, Джерзі Ситі. — З двох дописей на таку саму тему могла бути лиш одна. Ми вибрали цю на англійській мові, тому, що цікаво, які думки висказує тутешня молодь про наші давні традиції.

Пані К. Хомян, Детройт. — Опис свята за довгий на сухе місце, яким уряджаємо у газеті. Але ми подали повинку щоб про Ваше успішне свято довідалися читачки "Нашого Життя".

Пані Ясінська М., Детройт. — Ваш річний звіт мож ставити другим за приклад як писати: усе що найважливіше, до цього виказане числами і фактами. Дякуємо!

Панна Т. Борецька, Нью Гейвен, Конн. — Листа спрямували після Ваших бажань. Привіт!

У ТУЗІ ЗА СИНОМ

Тяжкий, важкий оцей спомин,
Але не забутий:
Рік минає, як ти сину
В неволі закутий.

У чужім, далекім краю,
Родини не бачиш,
А затужиш, як згадаєш
І серцем заплачеш.

Ні родини, ні хатини,
Ні рідного слова,
Кругом сумно, чужі люди
І чужа в них мова.

Гірко жити у неволі
Та ще й молодому —
Але дасть Бог тобі, сину —
Повернеш до дому!

**Катерина Сарабун
Бріджпорт, Конн.**

Мій краю прекрасний,
Розкішний, багатий!
Хто тебе не нищив?

(Шевченко)

КАНАДІЙСЬКІ УКРАЇНКИ ПРИ ПРАЦІ

Конференція "Організації Українок Канади"

Це товариство наших канадських жінок входить як союзна організація в склад Українського Національного Об'єднання Канади. У. Н. Об'єднання мало у січні зїзд у Вінніпегу при участі 145 делегатів та 365 гостей.

Головою центральної управи Організації Українок Канади вибрано на цьому зїзді паню Марію Гуляй. Побіч ухвал про воєнну допомогу та полярну службу Канаді порішено в ділянці українського національного життя розпочати творення Осередку Української Культури та Освіти. Ухвалено теж ряд резолюцій між іншими до канадського уряду щоб цей дав допомогу для забезпечення життя Українцям, виселеним наїздниками з рідної землі.

СУК на зборах Національної Ради Жінок

Конференція представниць усіх канадських жіночих товариств доміняльного значіння (таких, що мають свої центральні уряди і відділи по ці-

лому краю) відбулася в лютому р. в Торонто.

Сюз Українок Канади будучи членом Національної Ради Жінок, яка цю конференцію в Торонто скликала, вислав від себе дві делегатки. Були ними: пані Д. Гуцуляк і панна Г. Романчич.

Вислід праці СУК

19-ий Зїзд Союзу Українок Канади, який відбувся у Вінніпегу на закінченні минулого року — виказав велику працю проводу та членок СУК та організаційний розрїст товариства.

З подрїбного звіту, проголошеного у пресі, довідуємося, що за останній рік засновано 11 нових відділів СУК, а 4 привернено до праці. З централї вийшло у роді 750 листів, 5 обїжників, 4 реферати і 4 спеціальні листи-циркулярі.

Зокрема широку переписку вела централія СУК з вояками українського роду, які служать за морем, та була у постійному контакті з управою кантини Українських Канадїйських Вояків в Лондоні в справі харчевих і інших посилок.

WINS ACCLAIM

Cheers of "Bravo, Musetta," greeted the curtain calls of Anne Trocianecky, young soprano of Ukrainian descent, at her Boston performance of this role in "La Boheme," Sunday, January 28th.

The manager of the Boston Grand Opera Company had heard Miss Trocianecky sing this same role in the Brooklyn Academy of Music and promptly signed her for the Boston performance.

With no rehearsal, the blonde singer gave such an engaging interpretation of the character she portrayed, that Cyrus Durgin, opera critic of the Boston Daily Globe, was moved to write that "Anne Trocianecky, the Musetta, managed to do what few Musettas seem able to accomplish; to sing as well as she acted and to make the hussy a musical as well as a peppery flirt."

Miss Trocianecky, who was born in Newark, N. J., says she cannot remember when she was not singing solos, appearing at various Ukrainian concerts since she was six years old.

It was while singing on the Ukrainian Radio Hour, from Station WHOM in Jersey City, that Mrs. Helen D. Lototsky, who conducted the broadcasts at the time, advised the young girl to take her singing seriously and recommended her to Madame Maria Hrebenetska, who then became her first teacher. Still teaching in New York, the famous Ukrainian opera singer is credited by Anne for much of her present success and is still regarded by her as her inspiration and ideal.

Miss Trocianecky, in private life is Mrs. William Haines and resides with her husband at 3 E. 10th St., New York City.

ЦЕНТРАЛІЯ ОДЕРЖАЛА

Річна вкладка:

Відділ
3 Нью Йорк, 1945, 10 дол.
5 Детройт, 1945, 10 дол.
14 Клівленд, 1945, 10 дол.
15 Честер, Па. 1944, 10 дол.
23 Детройт, 1945, 10 дол.
35 Озон Парк, 1945, 10 дол.
37 Детройт, 1945, 10 дол.
59 Балтімор, 1945, 10 дол.

Організаційний Фонд:

Відділ
3 Нью Йорк, 1944 і 1945, 10 дол.
5 Детройт, 1944, 5 дол.
14 Клівленд, 1944, 5 дол.
23 Детройт, 1945, 5 дол.
59 Балтімор, 1945, 5 дол.

Конвенційний фонд:

Відділ 59, Балтімор, 5 дол.

Пресовий фонд:

Відділ
23 Детройт, 1945, 25 дол.
26 Детройт, 1945, 25 дол.
42 Філадельфія, 1945, 75 дол.
59 Балтімор, 5 дол.

Ювілейний Дар СУА:

Відділ
22 Джерси Сіті, 12 дол.
37 Детройт, 5 дол.
42 Філадельфія, 14.30
48 Філадельфія, 27.50

Передплати:

Відділ	Нових	Разом
1 Нью Йорк	5	36
3 Нью Йорк	3	41
4 Нью Йорк	1	26
5 Детройт	4	41
10 Оліфант	5	17

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У другому числі "Нашого Життя", у річному звіті 26 відділу СУА в Детройті пропущено: Кореспонденційною секретаркою на 1945 рік є Марія Джумага.

КУТОК КРАСИ

Мило і вода для лица

Який рід мила вживати до лица — залежить від цього, чи шкіра товста, суха чи нормальна, і такі завваги знаходяться на опакуванні мила. У кого шкіра дуже товста, з розширеними порами та викидами, не повинен вживати мила два рази денно.

При сухій і нормальній шкірі треба витерти лице очищуючим кремом (клінсінг крем) перед миттям милом, при сухій зробити це саме зараз після миття.

Але треба тримати, що мило лиш тоді буде мати добрий вплив на шкіру, коли його вживати у властивий спосіб. Розробивши досить миляної піни на платинці, щіпочкі чи кінцях пальців — треба витирати її в лице так як кожний крем: до гори шкірою, від бороди до чола, роблячи при цьому так звані "циркулярні рухи", чи іншими словами — натираючи вкolo.

Коли у цей спосіб вимасуємо милом ціле лице — змиваємо його водою, починаючи від горячої, такої, щоб лиш шкіра видержала, а закінчуючи холодною, як лід. Води не жалувати і вживати її так, щоб ні найменший слід соди в мила не лишився у шкірі, бо саме сода дуже шкодить і нищить лице.

Масочка

По косметичних заведеннях вживають тепер так званих

"масочок для плекання лица". Це мїшанина ріжких складників, які мають добре ділати на шкіру. Готові масочки є теж у продажі, але здебільша ціна їх є висока, дороща, від крему.

Тайною масочки є це, що розсмарувавши її по лиці, вона висихає і стягає шкіру, зменшуючи морщини та пори. Цього шкіра дуже потребує — головно у віці, коли вона з природи стає суха, натягається і опадає.

Дуже добру масочку можна зробити собі дома мїшаючи вівсяні платки (овтміл) з цитрининовим соком, або дорошу, але лишу з мїдалової мучки і цитрининового соку. Таку мучку дістаємо з дрібно мелених або тертих мїгдалів.

Та найбільш вживана масочка — це розбите яйце і цитрина. Вичистивши лице очищуючим кремом, розпровадити по ньому верству цюї масочки і пождати хвилинку, хай висохне. Повторювати одну верству по другій, аж вибере ціле яйце. При цьому нічого не говорити, щоб масочка не потрїскала. Подержати на лиші 20. хвилин і змити літною водою.

Дуже легко зробити її під час кожної хатної роботи, не траплячи на це окремого часу.

Стефа Абрагамовська

АННА ВИСОЧАНСЬКА

Дїлимося з усіма Союзняками сумною вісткою, що дня 15. лютого трагічна смерть забрала зпоміж нас Анну Височанську. Локомотива убила її на місці, коли вона переходила залізничний шлях вертаючи до праці після обїду.

Анна Височанська була головою Тов. Дочки України 10. Відділу СУА як теж головою Патрент-Тічерс Ассосіейшен, в Оліфанті. В травні буде рік, як за її поміччю і старанням засновано в Оліфанті новий, 10 відділ СУА і вона стала його головою. Покійна була дуже живої вдачі, привітна і добра провідниця, її завдячуємо, що за так короткий час відділ зріс до 76 членок. При смерті мала всього 35 літ.

Покійна осиротила мужа Миколу, дві малі дочки Славку й Марію Анну, батька й матір Ільницьких, та Евгена Височанського, що служить в армії у Франції, й Дарію Височанську, по першій жінці Миколи Височанського, її рідній сестрі, яка померла 13 років тому на сухоти.

В неділю 18. лютого після парастасу в домі покійної, п. Олена Лотоцька, голова Союзу Українок Америки, будучи в той час в Оліфанті, сказала прощальну промову, в приявності усіх членок Дочок України, які зложили теж кошик квітів.

Похорон відбувся в понеділок. Дуже багато Українців і Українок поспішили віддати останню прислугу Покійній, що стратила передчасно життя у трагічній випадку.

Земля їй пером.

Анна Боднар, секр.

14 Клівленд	3	13
16 Детройт	1	28
21 Бруклін	10	109
22 Джерси Сіті	2	27
23 Детройт	4	30
37 Детройт	2	22
29 Вунсакет	4	43
26 Детройт	1	38
41 Філадельфія	2	31
42 Філадельфія	11	84
44 Бостон	4	14
59 Балтімор	2	16

П. Панамаренко, фін. секр.
Марія Бабак, пасієрна.

ЗАЧАТОК УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В ДЕТРОЙТІ

(Продовження зі сторони 2-ої).

На жаль, лиш раз у рік доводиться цим нашим мистецьким зразкам збирати слова признання і похвали. Решту часу усі речі лежать у забутті. Ні загал нашого громадянства, ані в першу чергу наша молодь про них зовсім не знає. Тому піднесено цю справу на зборах філії США і вирішено при нагоді будови в Гемтремку української 12-класової школи — подумати теж про зачаток українського музею в нашому місті.

Відпоручниці філії США вдалися до будівельного комітету з о. д-р Тиханським на чолі, та передали їм нашу справу. Запропоновано, щоб речі філії США вжити на улагодження українського музею при школі, який ~~мож~~ ~~було~~ ~~розбудовувати~~ та доповняти.

Комітет радо погодився дати Філії США на таку ціль окрему кімнату, але Союз Українок має сам її уладити, а саме, закупити виставові шафи та іншу обстанову. При цьому Союзови Українок прислугуватиме право позичати речі своїм відділам, якщо вони схотять вживати їх на локальні виставки, чи для інших цілей.

Побіч зразків народнього мистецтва, придбаних Філією США, в музею найдуться образи та різьби наших мистців, музичні збірки, книжки і т. п. Філія Союзу Українок Дітройту започаткувала діло, яке без сумніву причиниться до культурного розвитку української громади Дітройту, та — найшовши приміщення у школі — буде дуже помічним у вихованні нашого молодого покоління. Тому надіємося та числимо на моральну і матеріальну піддержку кожної свідомої одиниці української громади Дітройту.

Марія Сена, голова Філії.

ПОМЕРЛА ПЮНІРКА ЖІНОЧОГО РУХУ В АМЕРИЦІ

(Продовження зі сторони 1-ої)

Клубів. Ця організація причинилася у великій мірі до піднесення суспільного стандарту цілого стейту Мішіган.

Повідомляючи редакцію "Нашого Життя, про смерть Емми Факс пані Юлія М. Шустакевич з Детройту пише: "Місцеві часописи широко розписалися про її смерть. Працею, характером та ідеями — це була друга Русова".

У найближчому часі подамо цікаву допис пані Ю. Шустакевич про Золотий Ювілей Федерації Жін. Клубів в Детройті, з якої Читачки довідаються більше про працю, якій Емма Факс присвятила своє життя.

ЯК ВЕРТАЄ ДОМІВ З ХВОРИМИ НЕРВАМИ

(Продовження зі Сторони 3-ої)

приїздить домів на відпустку і вже по перших годинах радості та привітань виявляє такі зміни, які до краю непокоять та журять цих, що догими місяцями ждали на хвилину його повороту.

Перш за все, такий змучений війною хлопець легко чимнебудь хвилюється та іритується. Але усім дома, а у першу чергу матері, треба знати, як тоді повести себе, та налагодити усі домашні справи у такий спосіб, щоб навіть кількаднева відпустка принесла її синові якнайбільше хісна для його здоров'я та сили до дальших завдань.

Коли мати помітить, що її син обиджується чимнебудь, кидає гнівливими завагами на право і ліво, чи підносить голос — нехай приймає це мовчки і другим дома накаже, щоб "пускали це попри вуха". Не треба тоді вдаватися в ніякі аргументи чи переконування: попросту треба дати йому нагоду, нехай позлоститься скільки хоче.

Другою зміною, яку усі дома завважать у хлопця, що приїхав домів на відпустку — це непосидючість та змінчивість. У нього приходить буде охота ломити порядок дня, чи змінити вироблені наперед плани прямо у останній хвилині. Мати зготовила обід, запросила родину, накрила святочно стіл — усе на честь довгоожданого гостя. А син у останній хвилині шапку на голову — і з хати. І гостина мусить йти без найважливішої особи при столі.

У таких випадках лагідно, але рішучо, без викидів та при вжитті розумних аргументів треба сина заставити до цього, щоб себе контролював і подумав два рази, поки зробить щось один раз: щоб остав дома, та гостився з усіми.

Ще іншою є справа, як ставитися до оповідань вояка про жахливі пережиття на фронті. Тут треба держатися одної застави: дати йому говорити лиш про це, що хоче, і тоді, коли має охоту та сам зачне. І слухати вважливо, але не ставити питань та не перебивати. У хвилині несподіваного смутку та пригноблення — лишити його в спокою, запевнити тишину у хаті та ждати, аж настрої пройде. Не переривати його штучним розвеселюванням або пустою балачкою. Кожний прояв нервової поведінки, такий, як вражливність наглих звуків, дзвінок у хаті, вуличні крики і т. п. — приймати так, якби ми його зовсім не помітили. Кожний вояк, що був під гураганом, бомб та стрілів, таку вражливність на наглі звуки мусить проявляти, але позбувається її досить

швидко.

У кожному випадку треба відноситися до такої людини з вичерпаними чи ослабленими війною нервами так, якби їй нічого поважного не долягало, але з лагідністю та спокоем. Не треба надто розпадатися та жаліти над хлопцем, але не відмовляти йому при цьому якнайбільше серця, любови та радості з повороту домів. Дати йому таку домашню атмосферу, яку покинув ідучи до війська.

Серед цього роду обставин, кожна відпустка принесе воякови відпочинок для його нервів і силу на дальші труди. Так твердять психіатри та лікарі, що займаються такими недугами нервів, які є вислідом воєнних переживань.

IN TOWN HALL SUCCESS

(Continued from Page 5)

fine concert arrangements and showed off both the quality of a singer's voice and the musicianship. But critics, although they liked them, at present have no basis for their criticisms of Ukrainian songs, as they are unfamiliar with them as yet. Miss Lepkova was certain that in a short time Ukrainian songs will take their rightful place in a concert artist's repertoire, and this can be sooner realized if more young Ukrainian musicians would strive for success as concert artists. Since her first attempts to win recognition in Prague, Olga Lepkova has steadily maintained her deep-set conviction that Ukrainian music lends itself naturally to winning musical fame. It's deceptively simple character requires the musician to employ real artistry in its rendition and interpretation a quality easily recognized and appreciated by eminent critics. Care should be taken, however, advised Miss Lepkova, that songs selected for their programs by rising artists should suit the individual characteristics of the singer's voice and should possess musical worth. Modern Ukrainian composers, she feels, are busy supplying the growing need for this type of music, of which at present there is an admitted lack.

The singer readily admitted that preparations for a recital involves a great deal of sheer hard work, often leading to discouragement, but she feels that the final results are worth it. A concert artist, she disclosed, cannot rely on the comforting props of acting, on gesturing and striding about the stage, as in operas, or on the support of an orchestra, to project her interpretation of a song. Everything must be suggested and interpreted by the voice alone. Expressive indeed, is Miss Lepkova's natural habit of "talking with her eyes," or with her very expressive hands. Seeing

this, one appreciates her having to forego the use of these natural assets. when she must use only her voice to project feeling at a concert.

Miss Lepkova became earnestly sincere in urging young Ukrainian-Americans to work for appearances at the well-known concert halls. She became so enthusiastic, one felt that she would like to take each young artist by the hand and lead them over each slow step she has already traversed. She was unhesitating in offering her guidance and advice to these young people and hoped that they would let her become their friend.

Our charming hostess brought home to us the swift passage of the pleasant evening by suggesting a midnight snack, after which we left her, with her assurance that she is beginning a new period of hard work for her next recital.

THANK YOU

My sincere thanks to my former co-members of the Madison Square Garden Exhibit Committee for the surprise gift of a check for twenty-five dollars and the beautiful compact inset with cross-stitching, from the Ukrainian art shop of Mary Klachko. May I take this opportunity to express my deep appreciation for the friendly and generous assistance the ladies of this committee extended to me and my co-workers.

Mildred Milanowicz.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український

ПОГРЕБНИК

на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH

N.E. Cor. Franklin & Brown

PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARKET 1320

Обслуга в день і ночі

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUCKY

NOTARY PUBLIC

REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.

PHILADELPHIA 30, PA.

MR. & MRS.

MIKE SYWULAK

CAFE

Beer - Wine - Liquors
HOT PLATTERS

301 West Berks Street
PHILADELPHIA, PA.

REGent 8370